

Dr. Bitskey Botond
Főtitkár Úr részére

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773.

Ügyszám: IV/2696-1/2021

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2696-1/2021</u>	
Érkezett: <u>2021 AUG 25.</u>	
Fődjegy: <u>1</u>	Közelítő: <u>24</u>
Melléklet: <u>db</u>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

1. Hivatkozva a IV/2696-1/2021 számon kelt levelére, amelyben az általam benyújtott alkotmányjogi panaszom hiányosságainak pótlására szólított fel, ezúton teszek eleget, és egészítem ki a korábbi beadványomat:
2. Alulírott **Tordai Szilárd László egyedi ügyben érintett személy** [REDACTED]
[REDACTED] **mint indítványozó saját jogi**
képviselőmben eljárva a köztem mint felperes és a Budapest Főváros Kormányhivatala (1056 Budapest, Váci u. 62-64.) mint alperes között a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 33.K.28.549/2019/7. számon folyamatban volt perben a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2021. március 1. napján meghozott és részemre 2021. április 6. napján kézbesített Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú, a Budapest Környéki Törvényszék K.701.041/2020/3-as iktatási ügyszámú ítélete ellen a törvényes határidőben, saját képviselőmben úján alkotmányjogi panaszt nyújtottam be.
3. Az Alkotmánybíróságtól 2021. 07. 26. napján postai úton a hivatalos lakcímemen - **IV/2696-1/2021.** ügyszámú - tájékoztató levelet átvettem. Az alkotmányjogi panasz hiánypótlására előírt 30 napos határidő megtartásra került, a beadványomat elektronikus levélben a hianypotlas@mkab.hu email címre és postai úton az Alkotmánybíróságnak címezve (1015 Budapest, Pf. 773.), 2021.08.25. dátummal teljesítem.
4. Az **Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésében foglalt állampolgári jogom sérült akkor**, amikor rokkantsági ellátásom megállapításakor az Európai Unió egy másik tagállamában szerzett - referencia időszakra vonatkozó - keresetemet az ellátást megállapító szervek nem vették figyelembe. Rokkantsági ellátásom megállapításánál a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és végrehajtásáról szóló uniós rendeletek – nekem állampolgári jogsérelmet okozva - lettek alkalmazva. A rokkantsági ellátás havi összegének megállapításához a 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 12. § (1) bekezdése alapján havi átlagjövedelem meghatározása szükséges vagy az alapösszeg bizonyos százalékát kell megállapítani. A referencia időszakra vonatkozó az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja alapján a havi átlagjövedelem meghatározásakor a Kúria nem vette figyelembe az Európai Unió tagállamban szerzett jövedelmemet, mivel meglátása szerint annak eleme

(egészségbiztosítási járulék) nem tartozik az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (továbbiakban: Art.) hatálya alá. A jogsérelem tárgya, hogy egészségbiztosítási járulékot két uniós tagállamban egy időben nem lehet fizetni. A másik uniós tagállamban megszerzett jövedelem után fizettem egészségbiztosítási járulékot az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja miatt a Kúria nem vette figyelembe, mert az a járulék nem tartozik az Art. hatálya alá.

A fentiekben meghatározott állampolgári jogom azért sérül, mert az alább megjelölt nemzeti jogszabály kimondja, hogy azt az uniós jogszabályokkal együtt kell értelmezni olyan személyekre, akik az uniós rendeletek hatálya alá tartoznak.

Ezt igazolja, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló Mmtv. 1. § (1) bekezdése:

„E törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló **uniós rendeletek hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek**, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.”

5. A vonatkozó uniós rendeletek az alábbiak:
  - Az Európai Parlament és a Tanács a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelete (a továbbiakban: Alaprendelet), és a
  - Végrehajtására kiadott Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet)
6. A bíróság Magyarországon a referencia időszak napjait és az előtte keletkező biztosításban töltött időket számolja, de az „A” jelű jogszabályokat alkalmazó uniós tagállamban keletkezett jövedelmet nem - még a referencia időszakában sem -, ebből következően az engem megillető rokkantsági ellátásom összege az Mmtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja és a kapcsolódó Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozva nem tud megvalósulni, mivel a havi átlagjövedelem jogi szabályozása nem teszi lehetővé, hogy az EGT tagállamból származó jövedelem az Art. hatálya alá tartozzon, ebből következően az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésében foglalt szociális biztonság és törvényben meghatározott támogatásom nyújtása nem valósul meg, ezáltal a Kúria döntése álláspontom szerint alaptörvényellenes.
7. Budapest Főváros Kormányhivatala a rokkantsági ellátásom számításakor az Egyesült Királyságban és Magyarországon a biztosításban töltött napjaimat figyelembe vette, de a külföldön ledolgozott napjaimmal keletkezett jövedelmemet már nem. Ezáltal a Kúria döntése alaptörvényellenes Magyarország Alaptörvénye XV. cikk 2) bekezdésére hivatkozva, megkülönböztetetté válok azon csoporttal szemben, akinek legalább egy - „A” típusú jogszabályokat alkalmazó - uniós tagállam figyelembe veszi az ellátás megállapításakor a referencia időszakában keletkezett jövedelmét.
8. Az Mmtv. 12. § (1) bekezdése alaptörvényellenes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés vonatkozásában, nem alkalmas az „A” jelű jogszabályok hatálya alá tartozó EGT tagállamból Magyarországra telepedett és a jogszabályai hatálya alá tartozó személyek rokkantsági ellátásának megállapítására. Az Mmtv. 12. § (1)

bekezdése a rokkantsági ellátás havi összegének szabályozásáról szól, és a havi átlagjövedelem százalékához köti a rokkantsági ellátás havi összegét. Az átlagjövedelem a referencia időszakában keletkező pénzösszeg, viszont az Unió tagországaiból származó jövedelmet figyelembe venni nem lehet, átlagjövedelem megállapítása csak akkor lehetséges, ha a referencia időszakában – ami egy év – legalább 180 naptári napi jövedelemmel Magyarországon rendelkezni szükséges, de ezáltal **a referencia időszaki évben az uniós tagállamban ledolgozott napok elvesznek**, azt senki figyelembe venni nem fogja, **hiszen csak egy tagállam állapíthat meg rokkantsági ellátást**, hivatkozva az Alaprendelet (4), (5) bekezdéseire. Az Alaprendelet (4) bekezdésében említett koordinációs rendszer kidolgozása - amely tiszteletben tartja a nemzeti szociális biztonsági jogszabályokat és az Alaprendelet (5) bekezdése szerint biztosítja a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára - **Magyarország vonatkozásában ezen koordinációs jogszabályok bevezetése, álláspontom szerint nem történt meg.**

9. Alaprendelet (4), (5) bekezdései:

„(4) Fontos a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása és kizárólag egyetlen koordinációs rendszer kidolgozása.

(5) Egy ilyen koordináció keretében a Közösségen belül biztosítani kell a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.

10. Amennyiben az **Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja** alapján a 180 naptári napi jövedelem a referencia időszakában nem Magyarországon teljesül, hanem egy EGT államban, de a rokkantsági ellátás megállapítása azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amely előírja a saját nemzeti jogszabályai alapján szerzett 180 napot, akkor hátrányos megkülönböztetés ér, mint jelen ügy esetében, ezáltal a fenti jogszabályi rendelkezés **alaptörvényellenes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés vonatkozásában**. A bíróság döntése eredményeképpen különbségtétellel szembesülök egy másik EGT tagállammal szemben, ahol „A” típusú jogszabályokat alkalmaznak, és a referencia időszakában figyelembe veszik egy másik uniós - „A” típusú jogszabályokat alkalmazó - tagállamban keresett jövedelmet a rokkantsági ellátás havi összegének kiszámításakor.

11. Továbbá az **Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja** - Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában - **alaptörvényellenes, mivel alapvető jogaimat megkülönböztetéssel biztosítja számomra a bíróság**. A referencia időszakában a 180 munkanapot el nem érő személyekkel egy csoportba tartozóan kezel, annak ellenére, hogy az Egyesült Királyságban és Magyarországon, a referencia időszakban (2016. év) 12 hónap járulékfizetéssel járó jövedelemmel rendelkeztem. Az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdéseivel egyértelműen ellentétes azon jelen kúriai álláspont, hogy ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel járnak, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyet egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre, továbbá ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.

12. Az Alaprendelet 5. cikk a) és b) bekezdései egyértelműen kimondják, hogy egy másik tagországban szerzett jövedelmet úgy kell tekinteni, mintha azt a **jogszabályok hatálya alá tartozó** országban szereztem volna.

A Kúria - ítéletének következtében - átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként vesz figyelembe, annak ellenére, hogy két „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó uniós tagországban, társadalombiztosítással rendelkezttem és ezáltal biztosított voltam.

13. Az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy vagyok - a rokkantsági ellátásom összegének alapjául szolgáló referencia-időszakban az Egyesült Királyságban, majd Magyarországon tartózkodtam és dolgoztam, az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 4. b) pontjára hivatkozva a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján fennálló keresőtevékenység is **keresőtevékenységnek minősül**. A rokkantsági ellátás szempontjából az „A” jelű uniós tagországból származó kereset az **Mmtv. 12.§ (1) bekezdés c) pontja és a kapcsolódó Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja** alapján a Kúria döntése értelmében - az **átlagjövedelem havi számítása - nem alkalmazható, mert annak járulécai nem tartoznak az Art. hatálya alá**.
14. Az Alaprendelet (14) bekezdése is azt a tényt támasztja alá, hogy az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az **ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével és a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni**.
15. Amennyiben az **Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja** vonatkozásában a havi átlagjövedelem számításához szükséges - EGT tagállamból származó - jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá, az **Alaprendelet (14) bekezdésével ellentétes jogi szabályozást jelent**. Abban az esetben nem lenne ellentétes, ha az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével az Egyesült Királyságban és Magyarországon a referencia időszakában keletkezett jövedelmet az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja a havi átlagjövedelem alapját képező pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelmemet figyelembe venné.
16. **Alaprendelet (13), (14) bekezdései:**
*„(13) A koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogait és előnyeiket, valamint ezek várományát.
(14) E célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.”*
17. Az Alaprendelet (13) bekezdése is azt a tényt bizonyítja, hogy a koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók,

valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogaikat és előnyeiket, valamint ezek várományát.

Az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontjára hivatkozva EGT-állam: az **Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam**, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam **állampolgárával azonos jogállást élvez;**

18. Elidegeníthetetlen és sérthetetlen jogom, hogy megtartsam a munkámmal megszerzett társadalombiztosítással járó és a törvényekben biztosított jogaimat.

Alaptörvényellenes - Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésére hivatkozva, miszerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek különbségtétel nélkül biztosítja - nem tudott megvalósulni, hivatkozók az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontjára, amelynek értelmében az **Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam állampolgárával azonos jogállást élvez.**

19. Az azonos jogállás az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontja alapján az Egyesült Királyság, mint EGT állam vonatkozásában nem tud megvalósulni, az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja alapján a havi átlagjövedelem jogi szabályozása ezt nem teszi lehetővé, mivel az EGT államban fizetett társadalombiztosítási járulék nem tartozik az Art. hatálya alá,

20. Alaprendelet 4. cikk:

„Egyenlő bánásmód

*E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket **bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.**”*

21. Az Alaprendelet 4. cikkében írt egyenlő bánásmód sem tud megvalósulni, mivel jelenleg az érintett tagállamok egyike sem veszi figyelembe **a referencia időszakában** keletkezett jövedelmemet, ebből következően a rokkantsági ellátásom összege az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével ellentétesen - az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozva – nem tud megvalósulni.

22. Az Alaprendelet 4., 5. cikkére hivatkozva a más tagállamokból származó munkavállalók és önálló vállalkozók ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint a fogadó állam saját állampolgárai. Az egyenlő bánásmódhoz való jog feltétel nélkül vonatkozik bármely olyan, más tagállamból származó munkavállalóra és önálló vállalkozóra, aki egy bizonyos ideje a fogadó államban él. Ezenkívül, ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállások vagy események bekövetkezésének vagy a szociális biztonsági ellátásban való részesülésnek tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a

hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.

Az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pont jogi szabályozása az Alaprendelet 5. cikkével ellentétes, mivel - Magyarország vonatkozásában, mint EGT állam – az Egyesült Királyságban fizetett társadalombiztosítási járulékot nem úgy tekinti, mintha az Magyarország területén következett volna be.

23. A referencia időszakban keletkezett jövedelem után az Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3. pontja alkalmazásával a rokkantsági ellátásom összege alaptörvényellenesen nem tud megvalósulni, mivel a havi átlagjövedelem jogi szabályozása nem teszi lehetővé, hogy a referencia időszakban elért az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (Art.) hatálya alá tartozó pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem a havi átlagjövedelem számítás alapját képezhesse, ezáltal az Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdéseiben foglalt referencia időszakban keletkezett egy vagy több másik tagállam jogszabályai alapján szerzett időszakban igazoltan kifizetett jövedelem vagy alkalmazott járulékalapok alapján, vagy szokásos jövedelem átlaga alapján figyelembe vett rokkantsági ellátásom havi összegének számítása nem tud megvalósulni.

Alaptörvényellenes a XIX. cikk (1) bekezdése vonatkozásában azon oknál fogva, hogy az Mmtv 12.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti és a kapcsolódó Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3. pontja tekintetében magyar állampolgárként a törvényben biztosított ellátásomat nem kaptam meg.

24. Az Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdései és a Alaprendelet 1. cikk t) bekezdésében a „biztosítási idő” jelentésében írtak is azt a tényt bizonyítják, hogy két „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállamban a referencia időszakában a járulékfizetési időszakokat nem lehet elkülöníteni egymástól oly módon, hogy az időszak(oka)t figyelembe veszem, de a vele együtt keletkező járulékfizetést és jövedelmet nem.

25. Az állított alapjogsérelmemet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletét érdemben befolyásolta az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) i. pontja, a hivatkozott jogszabály az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg, Álláspontom szerint a Kúria ítélete alaptörvényellenes Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdése és XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában.

26. Az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) i. pontja az Alaprendelet 44. cikke és 46. cikke alapján nem vonatkozik Magyarország rokkantsági ellátás megállapításának hatálya alá. Magyarország a rokkantsági ellátás megállapítása szempontjából az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozik.

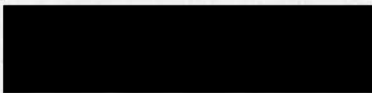
27. Az Alaprendelet 46. cikke csak B típusú jogszabályok vagy A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre kell vonatkoztatni. Ezt a tényt támasztja alá a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítélete is: „Az alperes ebben a körben az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára is hivatkozott, azonban ezen rendelkezést a

kizárólag az A típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó 44. cikk nem rendeli alkalmazni.”

28. A bíróság ítéletében Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésével ellentétesen alapvető jogaimtól foszt meg, a munkám után fizetett társadalombiztosítást nem veszi figyelembe a rokkantsági ellátásom összegének számításakor, **A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyként kezel, tévesen alkalmazva az Alaprendeletet, annak az 56. cikkét, amely tévesen feljogosította az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjának alkalmazására.**
29. Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésére hivatkozva megkülönböztetéssel szembesülök, oly módon, hogy egyik tagállam sem állapított meg számomra, olyan ellátást, amely figyelembe, számításba venné a referencia időszakban járulékok vonásával keletkezett jövedelmemet.
30. A fentiekben írtak alapján **Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdése és Magyarország Alaptörvénye XV. cikk 2) bekezdése** vonatkozásában súlyosan csorbultak a szerzett alapvető jogaim, valamint a (EGT) Közösségen belül az egyenlő bánásmódhoz való jogom és a törvényben meghatározott támogatásom nyújtása, mindezekből adódóan a szociális biztonságra való törekedés megvalósulása a szerzett jogaim következményeként annak előnyeivel és várományaival együtt nem valósult meg.
31. **Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítéletének alaptörvényellenességét állapítsa meg és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg!**
32. Álláspontom szerint a magyar törvényhozás nem alkotott jogszabályt két „A” típusú jogszabályokat alkalmazó uniós tagállam vonatkozásában a Magyarországra telepedett személyek rokkantsági ellátásának megállapítására, **amelynek összege a rokkantsági ellátás** - Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén <http://neak.gov.hu/data/cms983512/B.2.4.1.pdf> elérhető útmutató alapján az 5.5 Rokkantság, C. Biztosítási időszakait több tagállamban szerző személyek fejezet szerinti - **teljes összegre szólna.**
A biztosítási időktől függetlenül a jogosult meg kellene kapja a rokkantsági ellátása teljes összegét, például az Mmtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alapösszeg 150 százalékát.
33. Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén elérhető - *Uniós rendelkezések a szociális biztonságról* – című útmutató, amely alapján az **Mmtv. 2. § (1) bekezdésével teljesen ellentmond** a Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítéletének [19] részével, amely az Mmtv. 2. § (1) bekezdését alkalmazta a rokkantsági ellátásom megállapításakor.

34. Álláspontom szerint az az oka, hogy az Alaprendelet (4) bekezdésében említett koordinációs rendszer kidolgozása, amely tiszteletben tartja a nemzeti szociális biztonsági jogszabályokat, Magyarország vonatkozásában - ezen koordinációs jogszabályok bevezetése - nem történt meg.
35. Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés f) pontja értelmében az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését.
36. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontjára hivatkozva, hogy két „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó uniós tagország vonatkozásában az Alaprendeletet (Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK) és a Végrehajtási Rendeletét (Európai Parlament és Tanács 987/2009/EK) vizsgálja meg a 2011. CXCI törvény (Mmtv.) 12.§ (1) bekezdése és a kapcsolódó 2011. CXCI törvény (Mmtv.) 1.§ (2) bekezdés 3. pontja tekintetében a - rokkantsági ellátás megállapításának - nemzetközi szerződésbe ütközését.

Tisztelettel:

indítványozó
Tordai Szilárd László

A fentiekben írtak részletesebb kifejtése, illetve az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése, azaz az indítvány határozott tartalma szerinti megfelelés miatt az alábbiakban írt - alkotmányjogi panasz - indítványom tartalmazza.

5. Az ügyben eljáró bíróságok és a döntések számai a következők:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. augusztus 29. napján kelt. 59.M.638/2018/6. számú ítélete

A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság 2020. február 28. napján kelt 33.K.28.549/2019/7. számú ítélete

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2021. március 1. dátummal kelt Kfv.VII.37.480/2020/7. számú ítélete

Pertörténet:

6. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) alapján igényelt ellátásra való jogosultság tárgyában Budapest Főváros Kormányhivatala III. kerületi Hivatala 2017. június 20. napján kelt 70-2-01029/2017/31. ügyszámú határozatával részemre 2016 július 1. napjától 47.250.- Ft rokkantsági ellátást állapított meg. Az ellátásom megállapítása a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló 883/2004/EK és a végrehajtására kiadott 987/2009/EK rendelet, valamint az Mmtv. és a 327/2011 (XII.29.) Korm. rendelet alkalmazásával történt.
7. Fellebbezéssel éltem a megállapított rokkantsági ellátásom összege ellen, a fellebbezésem folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala 2017. október 31. napján kelt 89-2-04870/2017/3. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
8. Keresetet nyújtottam be a bíróságra a másodfokú határozat ellen. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. augusztus 29. napján kelt. 59.M.638/2018/6. számú ítéletével a 89-2-04870/2017/3. számú másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította. A bíróság az ítélet indoklása szerint elfogadta azon kifogásomat, hogy az alaphatározatok nem tartalmaznak egyértelmű jogszabályi tájékoztatást arról, hogy mi alapján nem számították be az Angliában szerzett jövedelmemet, azaz nem volt egyértelmű a döntés alapja és jogszabályi háttere.
9. Budapest Főváros Kormányhivatala a megismételt eljárásban 2019. március 26. napján kelt 70-2-01029/2017/48. számú határozatával a számomra, mint felperesnek 2016. július 1. napjától havi 47.250.- forint összegű rokkantsági ellátást állapított meg. A 2017. február 6. napján kelt határozat indoklása közli a BP-03U/200/005665-8/2017. számú elsőfokú komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleményt, amely szerint az egészségi állapotom mértéke 20%-os, a megállapított egészségi állapotom kialakulásának időpontja 2016. július 1. napja, az állapotom alapján D minősítési kategóriába tartozom és a rehabilitációm nem javasolt.
10. A határozat indoklása az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozással megállapította, hogy az ellátás összegének megállapításakor az Angliában szerzett jövedelmet figyelembe venni nem lehet, mert az ott megszerzett jövedelem nem képezheti alapját a pénzbeli egészségbiztosítási járuléknak. A határozat továbbá a 883/2004/EK rendelet (a továbbiakban: Alaprendelet) 52. § (1) bekezdés a) pontjára

utalással megállapította, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok alapján a külföldről származó jövedelem nem képezheti a havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítások alapját, ezért amennyiben a vizsgált időszakban csak külföldről származó keresettel rendelkezttem, akkor a rokkantsági ellátás elméleti összegét az alapösszegeből kell kiszámítani.

11. Fellebbezésem folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala 2019. július 11. napján kelt 89-2-00329/2019/2. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A határozat az Alaprendelet 44. cikk (2) bekezdésére, 6. cikkére és 45. cikkére utalással megállapította, hogy „amennyiben az Alaprendelet 44. cikke alapján a másik „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállam nem állapít meg részemre rokkantsági típusú ellátást, függetlenül attól, hogy a rokkantsághoz vezető keresőképtelenség kialakulása e tagállamban következett be, és erről határozatban értesíti a másik tagállamot, a másik tagállam - amennyiben a nemzeti jog szerinti jogosultsági feltételek fennállnak – köteles az ellátás megállapításáról a saját nemzeti szabályai alapján gondoskodni.”

12. A határozat leírja, hogy Magyarországon nem szereztem elegendő biztosítási időt az ellátás megállapításához, ezért az Egyesült Királyság illetékes szerve által igazolt biztosításban töltött időszakok összeszámításával áll fenn az ellátásra való jogosultságom. Az Egyesült Királyságban megszerzett és igazolt biztosítási időszak: 2006.04.06. és 2016.04.05. között 496 hét, azaz 3968 nap.

Az angliai ellátás iránti kérelmet a külföldi partnerszerv 2017. március 10. napján kelt határozatával elutasította, tekintettel arra, hogy joghatósága nem áll fenn és az ellátás megállapítása a magyar jogszabályok hatálya alá tartozik.

13. A határozat indoklása az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § 25. pontja szerinti járulék fogalmára utalt és rögzítette, hogy a rokkantsági ellátás összegének megállapításához kizárólag az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerint, Magyarországon szerzett pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelem vehető figyelembe, hivatkozva az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára, amely szerint a tagállamnak lehetősége van arra, hogy az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg, ha egyébként a tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátást jövedelmek, járulékalapok, keresetek, egyéb összegek alapján kell kiszámítani. Az Mmtv. a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak összegét a különböző minősítési kategóriákra vonatkozóan a havi átlagjövedelem bizonyos százalékában határozza meg és rendelkezik a megállapítható legalacsonyabb és legmagasabb ellátás összegéről.

14. A 89-2-00329/2019/2. számú másodfokú határozattal szemben keresetet terjesztettem elő a határozat bírósági felülvizsgálata iránt, amely kereseti kérelemnek a bíróság helyt adott.

A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság 2020. február 28. napján kelt 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletével az alperes 89-2-00329/2019/2. számú

másodfokú határozatát – a 70-2-01029/2017/48. számú elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal – hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

15. Keresetemben, mint felperes a 89-2-00329/2019/2. számú másodfokú határozat megváltoztatását kértem, arra hivatkozással, hogy a részemre megállapított rokkantsági ellátás mértéke a jogszabályi előírásoknak nem felel meg, mivel annak megállapításakor a Nagy-Britanniában ledolgozott járulékok vonásával keletkezett jövedelmemet nem vették figyelembe, ezáltal a szerzett jogaim és az egyenlő bánáshoz való jogom sérült az Alaprendelet (4)-(5) bekezdései alapján.

Hivatkoztam továbbá az Alaprendelet (13) és (14) bekezdéseire, amelynek értelmében egyetlen tagállam szociális biztonsági rendszere alá kell tartoznom az ellátásom összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével.

16. Hivatkoztam az Alaprendelet 5. cikk a) és b) bekezdéseire, amely egyértelműen kimondja, hogy egy másik tagországban szerzett jövedelmet úgy kell tekinteni, mintha azt az adott országban szereztem volna és az Alaprendelet 6. cikke alapján az ellátásra való jogosultságom megszerzését a biztosítási vagy tartózkodási időszakok összesítésével kell figyelembe venni. Járulékfizetési időszakról lévén szó, hivatkoztam az Alaprendelet 1. cikk t) pontjára, amely értelmezi a biztosítási idő jelentését, amely járulékfizetési időszakra vonatkozik.

Azon az állásponton voltam, hogy nem tartozok az Alaprendelet 44. cikk (2) bekezdésében meghatározott „A típusú jogszabályok” hatálya alá, mivel a biztosítási vagy tartózkodási idő tartalmától függ a rokkantsági ellátásom összege.

17. Az alperes védiratában az Alaprendelet 56.cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára és a 6. cikkére hivatkozott: „az időszakok egybeszámítását teszik lehetővé az eljáró hatóságnak és nem a másik tagállamban megszerzett jövedelmek figyelembevételéről rendelkeznek.”

Az alperes védiratában rögzítette, hogy a rendelkezésre álló E205 UK igazolás szerint az Egyesült Királyságban 2006. április 06. és 2016. április 05. napja közötti időszakban 3968 nap biztosítási időt szereztem, továbbá közölte: „A felperes angliai ellátás iránti kérelmét a külföldi partnerszerv elutasította joghatóság hiányára hivatkozva.”

18. Az alperes továbbá az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjára és a 12. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozott, hogy sem a referencia időszakban, sem a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőzően nem rendelkeztem legalább 180 naptári nap pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapot képező jövedelemmel, ezért az ellátás megállapításánál a 2016. évben irányadó alapösszeg, 94.500.- forint került figyelembevételre a rokkantsági nyugdíjam összegének megállapításakor.

A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletében alaposnak nevezte a keresetemet, amelyben a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló Alaprendeletből, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendeletből (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet) és az Mmtv-ből a következő jogszabályokat sorolta fel:

Alaprendelet 5. cikk, a) bekezdését, 6. cikkét, 44. cikkét, 45. cikkét, 51. cikk (1) bekezdését, 52. cikkét, 56. cikkét, továbbá a Végrehajtási Rendelet 12. cikkét, az Mmtv. 1. § 3. pontját, 12. § (1) bekezdés c) pontját és a 14. § (4) bekezdését.

19. A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletének az indoklásában kifejti, hogy az alperesi határozat jogszerűen hivatkozott az Alaprendelet 44. cikkére, mivel az Alaprendelet VI. melléklete alapján Magyarország és az Egyesült Királyság is az „A” típusú ellátási rendszerbe tartozik a rokkantsági ellátások tekintetében.

Továbbá kifejtette, hogy az alperesi határozat alaptalanul állapította meg, hogy a rokkantsági ellátás összegének megállapításához az Egyesült Királyságban szerzett jövedelem nem vehető figyelembe, hanem kizárólag az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerinti, Magyarországon szerzett pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelem vehető figyelembe, az alábbiak szerint:

„Alaposan hivatkozott arra az alperes, hogy az Alaprendelet 6. cikke és a Végrehajtási Rendelet 12. § (2) bekezdése az időszakok összesítésére vonatkozik, és ennek alapján került összeszámításra a felperes rokkantsági ellátásához szükséges, az Egyesült Királyságban és a Magyarországon szerzett biztosítási ideje, ez a rendelkezés azonban nem zárja ki a másik tagállamban szerzett jövedelem figyelembevételét a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor.”

20. Jelen ügy szempontjából a Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletében kulcs fontosságú tényt állapít meg a következők szerint:

„Az alperes ebben a körben az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára is hivatkozott, azonban ezen rendelkezést a kizárólag az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó 44. cikk nem rendeli alkalmazni.”

A Bíróság indoklásában kifejtette, hogy alaposan hivatkoztam az Alaprendelet 5. cikkének a) pontjára, hogy a másik tagállamban szerzett jövedelmet a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor figyelembe kell venni, mivel ezen rendelkezés kimondja, hogyha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre.

21. Az alperes határozatában rögzítette, hogy amennyiben az Alaprendelet 44. cikke alapján a másik „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállam nem állapít meg részemre rokkantsági típusú ellátást, függetlenül attól, hogy a rokkantsághoz vezető keresőképtelenség kialakulása e tagállamban következett be, és erről határozatában értesíti a másik tagállamot, a másik tagállam – amennyiben a nemzeti jog szerinti jogosultsági feltételek fennállnak – köteles az ellátás megállapításáról a saját nemzeti szabályai alapján gondoskodni.

A 44. cikk (2) bekezdése azonban nem zárja ki egy másik tagállamban szerzett jövedelem figyelembevételét, hanem azt mondja ki, hogy azon tagállam intézményétől jogosult az ellátásra, amikor a munkaképtelenséget követően a rokkantság

bekövetkezett, azaz jelen esetben magyar hatóságtól, és az ellátás megállapításakor a magyar jogszabályokat alkalmazzák.

22. A bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, amely szerint a Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja alapján megállapítható, hogy az átlagjövedelem kiszámításakor csak a Magyarországon szerzett jövedelmet kell figyelembe venni, figyelemmel az alaprendelet 5. cikkének a) pontjára.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes az Alaprendelet 5. cikk a) pontjával ellentétesen nem vette figyelembe a rokkantsági ellátásom megállapításakor az Egyesült Királyságban szerzett jövedelmemet, ezért a bíróság az alperes jogszabálysértő határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

A bíróság rögzítette, hogy a megismételt eljárás során az alperesnek a felperes rokkantsági ellátás alapjául szolgáló átlagjövedelmét az Egyesült Királyságban szerzett jövedelmeinek figyelembevételével kell kiszámolnia.

23. Az alperes Budapest Főváros Kormányhivatala Tordai Szilárd László felperes ellen a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítélete ellen a BP/1202/00833-9/2019. ügyiratszámú, Kfv.VII.37.480/2020/1 iktatási számú felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához.

A Kfv.VII.37.480/2020/5. ügy számú, 2020. június 22. napján kelt végzésben rögzítettek alapján a Kúria – számomra, mint a kérelmet előterjesztő fél ellenfele részére – lehetőséget biztosított ellenkérelem beterjesztésére.

24. 2020. augusztus 14. dátummal kelt felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztettem elő jogi képviselőm útján, kértük a tisztelt Kúriát, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú jogerős ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartani szíveskedjék.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntésének eredményeképpen a Kfv.VII.37.480/2020/7. ügyszámú, 2021. március 1. dátummal kelt ítéletében a Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a keresetemet elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

25. Nyilatkozom, hogy a jelen ügyben valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, továbbá nincs folyamatban sem perújítás, sem felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, sem pedig egyéb jogorvoslat a törvényesség érdekében, továbbá nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem perújítást az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

26. Az alkotmányjogi panasszal támadott Kfv.VII.37.480/2020/7. számú, Budapest Környéki Törvényszék K.701.041/2020/3-as iktatási számú ítéletet 2021. április 6. napján, a hivatalos lakcímen postai kézbesítés útján került átvételre és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írt határidőben, személyes kézbesítéssel a Budapest Környéki Törvényszékre benyújtásra került. Az alkotmányjogi panasz benyújtására előírt 60 napos határidő megtartásra került.
27. Az Alkotmánybíróságtól 2021. 07. 26. napján postai úton a hivatalos lakcímen - IV/2696-1/2021. ügyszámú - tájékoztató levelet átvettem. Az alkotmányjogi panasz hiánypótlására előírt 30 napos határidő megtartásra került, a beadványomat elektronikus levélben a hianypotlas@mkab.hu email címre és postai úton az Alkotmánybíróságnak címezve (1015 Budapest, Pf. 773.), 2021.08.25. dátummal teljesítem.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

28. Tordai Szilárd László az egyedi ügyben érintett alkotmányjogi panasz indítványozó - akire a bírósági Kfv.VII.37.480/2020/7. ügyszámú döntése kiterjed - nyilatkozom, hogy a bírói döntés érinti és sérti a Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdésében és Magyarország Alaptörvénye XV. cikk 2) bekezdésében biztosított jogaimat.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.VII.37.480/2020/7. ügyszámú, 2021. március 1. dátummal kelt ítéletének rendelkező részében a Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a keresetemet elutasította.

29. **A bírósági eljárásban érintett félként határozott álláspontom, hogy nemzetközi szerződésbe ütköző (Alaprendelet, Végrehajtási Rendelet vonatkozásában) és Alaptörvény-ellenes a rokkantsági ellátás havi összegének jogi szabályozása, az Mmtv. 12.§ (1) bekezdése és az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozva. A hivatkozott törvények alapján az uniós „A” jelű jogszabályokat alkalmazó tagállamból származó jövedelem - a bíróság döntése alapján - nem képezi a pénzügyi egészségbiztosítási járulék alapját, mivel nem tartozik az Art. hatálya alá, ezért a referencia időszakban a járulékok vonásával keresett jövedelmemet figyelembe venni nem lehet.**

Az Mmtv. 1.§ (1) bekezdése alapján a törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre az egyezmény szabályait kell alkalmazni.

30. A vonatkozó uniós rendeletek az alábbiak:
- Az Európai Parlament és a Tanács a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet (a továbbiakban: Alaprendelet)

- a végrehajtására kiadott Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelet (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet)

31. Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései:

„a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyet egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;

b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.”

32. Alaprendelet 4. cikk:

„Egyenlő bánásmód

E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

Az Alaprendelet 4. cikkében írt egyenlő bánásmód nem tudott megvalósulni, mivel jelenleg egy EGT tagállam sem veszi figyelembe a **referencia időszakában** keletkezett jövedelmemet, ebből következően a rokkantsági ellátásom összege az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével ellentétesen - az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozva – nem tud megvalósulni.

33. Jelen állapot szerint a rokkantsági ellátásom összege az Mmtv. 12.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, továbbra is az alapösszeg 50 százaléka, mivel átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként határoz meg a bíróság, amely ítélet ellentétes az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdéseivel. Az a) bekezdése előírja, hogy egy másik tagállamban szerzett jövedelmet figyelembe kell venni, **ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel járnak**, illetve a b) bekezdése alapján ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, **mintha azok a saját területén következtek volna be**. A Kúria ítélete azonban ezt nem veszi figyelembe. A bírói döntés [19] részében kifejti, hogy az uniós rendeletek figyelembevételével az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett.

A bírói ítélet alaptörvényellenességének oka abban áll, hogy a rokkantsági ellátásom havi összegének megállapítására szolgáló Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja (a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző naptári év, azaz referencia-időszak) Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a szociális biztonság és a törvényben meghatározott támogatásom nyújtása vonatkozásában nem tudott kiteljesedni. Az alapösszeg 50 százalékanak nyújtása (2021-ben 55 ezer Ft),

amely nem éri el a nettó minimálbér felét, 20 százalékos egészségi állapotra, két kisgyermekes családapaként a szociális biztonságot nem tudja biztosítani.

A törvényben meghatározott támogatásom azon oknál fogva sem tud kiteljesedni, mert a rokkantsági ellátásom meghatározásakor a bíróság havi átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként határoz meg, az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja a havi átlagjövedelem jogi szabályozása ezt nem teszi lehetővé, mivel az EGT államból (külföldről) származó jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá.

34. A Kúria ítélete Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában alaptörvényellenes, mivel a bíróság az alapvető jogaimat megkülönböztetéssel biztosítja számomra. A referencia időszakában a 180 munkanapot el nem érő személyekkel egy csoportba tartozóan kezel a bíróság, annak ellenére, hogy EGT államban és Magyarországon, a referencia időszakban (2016. év) 12 hónap járulékfizetéssel járó jövedelemmel rendelkezem.
35. Az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy vagyok - a rokkantsági ellátásom összegének alapjául szolgáló referencia-időszakban az Egyesült Királyságban, majd Magyarországon tartózkodtam és dolgoztam, az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 4. b) pontjára hivatkozva a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján fennálló keresőtevékenység is **keresőtevékenységnek minősül**. A rokkantsági ellátás szempontjából az „A” jelű uniós **tagországból származó kereset az Mmtv. 12.§ (1) bekezdés c) pontja és a kapcsolódó Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja** alapján a Kúria döntése értelmében - az **átlagjövedelem havi számítása - nem alkalmazható, mert annak járulékai nem tartoznak az Art. hatálya alá.**
36. Az Alaprendelet (14) bekezdése is azt a tényt támasztja alá, hogy az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint **az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével és a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.**

Amennyiben az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja vonatkozásában a havi átlagjövedelem számításához szükséges - EGT tagállamból származó - jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá, az Alaprendelet (14) bekezdésével ellentétes jogi szabályozást jelent. Abban az esetben nem lenne ellentétes, ha az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével az Egyesült Királyságban és Magyarországon a referencia időszakában keletkezett jövedelmet az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja figyelembe venné.

37. A Kúria ítélete szerint a rokkantsági ellátás szempontjából az „A” jelű jogszabályok hatálya alá tartozó uniós tagállamban keletkezett jövedelmet nem - még a referencia időszakában sem - lehet figyelembe venni, ebből következően a rokkantsági ellátásom jogos összege az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével ellentétesen - az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozva - nem tud megvalósulni.
- Az Alaprendelet (13), (14) bekezdései is azt bizonyítják, hogy a koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a **Közösségen belül mozgó munkavállalók megtartsák szerzett jogaikat, előnyeiket, valamint ezek várományát és hogy az időszakok összesítése az ellátások összegének a kiszámításához szükségesek.**

38. Alaprendelet (13), (14) bekezdései:

„(13) A koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogait és előnyeiket, valamint ezek várományát.

(14) E célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.”

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

39. A sérelmezett bírói döntés ellentétes Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdésével az alábbi indokok miatt:

A Kúria ítéletének következtében a szociális biztonságra való törekedés és az Mmtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja vonatkozásában a törvényben meghatározott ellátás nyújtása nem valósult meg.

A rokkantsági ellátásom meghatározásakor a **bíróság havi átlagjövedelemmel nem rendelkező** személyként határoz meg, annak ellenére, hogy a referencia időszakban (2016. év) két uniós országban több mint 180 naptári napi jövedelemmel rendelkezttem.

A rokkantsági ellátás iránti kérelmem benyújtásának napját közvetlenül megelőző naptári évben (referencia-időszakban) 11 hónapot az Egyesült Királyságban éltem és dolgoztam, társadalombiztosítással rendelkezttem, majd a referencia-időszak utolsó hónapjában már Magyarországon voltam foglalkoztatott és biztosított.

40. Az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja a havi átlagjövedelem meghatározásakor a **referencia időszakban elért pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelmet vesz figyelembe**, továbbá az Mmtv. 5. fejezete a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szól, amelynek a 14. § (3) bekezdés b) pontja rendelkezik a havi átlagjövedelem meghatározása céljából az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti havi adó- és járulékbevallásban bevallott társadalombiztosítási járulék alapot képező havi jövedelmi adatokról.

41. A jelen alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói döntés alaptörvényellenességének oka abban áll, hogy Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdésével ellentétesen az eljáró bíróság kizárta, hogy a referencia időszakban az Egyesült Királyságból származó jövedelem képezhesse az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja szerinti havi átlagjövedelem meghatározását.

Jelenlegi ellátásom alapján Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdésére hivatkozva, az alapösszeg ötven százalékanak megfelelő rokkantsági ellátás

folyósításával, a szociális biztonságra való törekedés megteremtését, törvényben meghatározott támogatásomat, a fizetett társadalombiztosításom után az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja szerinti havi átlagjövedelem meghatározás jogi szabályozása miatt nem kaptam meg, mivel az EGT államból származó jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá.

42. A sérelmezett bírói döntés ellentétes Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésével az alábbi indokok miatt:

A Kúria nem tartja az Art. hatálya alá tartozó jövedelemnek, az Európai Unió „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó tagországából származó jövedelmet, ennek következményeként **sérülnek az alapvető jogaim, hiszen uniós rendeletben rögzített alapelv, hogy egyidőben mindenki csak egy tagállamban lehet biztosított.**

Jelen álláspont szerint a Kúria átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként vesz figyelembe, a referencia időszakban keletkezett jövedelemem egyik tagállam sem veszi számításba, az Egyesült Királyság az uniós rendeletekre jogosan hivatkozva, Magyarországra bízta a rokkantsági ellátásom kiszámítását és folyósítását, Magyarország pedig az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja alapján a havi átlagjövedelem meghatározásakor az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvényre (Art.) hivatkozva a külföldről származó jövedelmet nem veszi figyelembe, mivel álláspontja szerint az nem képezi az egészségbiztosítási járulék alapját.

43. Az Mmtv. 1. § (1) bekezdése értelmében is, a törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.

Az Mmtv. 1. § (2) bekezdése 4. b) pontja a keresőtevékenység fogalmának meghatározásakor az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén az EGT-államban, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy esetén az egyezményben részes államban - a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján - **fennálló keresőtevékenység is keresőtevékenységnek minősül;**

44. Az Mmtv. 1. § (2) bekezdése 2. pontja szerint az EGT-állam: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez;

Az Alaprendelet 44. cikk (1) bekezdése vonatkozásában **Magyarország és az Egyesült Királyság is a rokkantsági ellátások tekintetében az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozik**, az „A típusú jogszabályok” azok a jogszabályok, amelyek értelmében a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, és amelyet az illetékes tagállam a VI. mellékletben kifejezetten megjelöl, míg a „B típusú jogszabályok” az összes többi jogszabály.

45. **Az állított alapjogsérelmemet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletét érdemben befolyásolta az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) i. pontja, a hivatkozott jogszabály az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg, Álláspontom szerint a Kúria ítélete alaptörvényellenes Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdése és XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában.**

Az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) i. pontja az Alaprendelet 44. cikke és 46. cikke alapján nem vonatkozik Magyarország rokkantsági ellátás megállapításának hatálya alá. Magyarország a rokkantsági ellátás megállapítása szempontjából az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozik.

46. Alaprendelet 56. cikk

Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések

(1) Az 52. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett elméleti és arányos összegek kiszámításakor a következő szabályokat kell alkalmazni:

c) ha egy tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátásokat a jövedelmek, járulékok, a járulékalapok, növekmények, keresetek, egyéb (átlagos, arányos, átalány- vagy fiktív) összegek vagy ezek közül egynél több kombinációja alapján kell kiszámítani, az illetékes intézmény:

i. az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg;

47. **Az Alaprendelet 46. cikke csak B típusú jogszabályok vagy A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre kell vonatkoztatni. Ezt a tényt támasztja alá a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítélete is: „Az alperes ebben a körben az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára is hivatkozott, azonban ezen rendelkezést a kizárólag az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó 44. cikk nem rendeli alkalmazni.”**

48. Alaprendelet 46. cikk:

„Csak B típusú jogszabályok vagy A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyek

(1) Az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyek közül legalább az egyik nem alkalmaz

A típusú jogszabályokat, az 5. fejezet szerint jogosult ellátásokra, amely fejezetet értelemszerűen kell alkalmazni, a (3) bekezdés figyelembevételével.”

49. A bíróság ítéletében Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésével ellentétesen alapvető jogaimtól foszt meg, a munkám után fizetett társadalombiztosítást nem veszi figyelembe, a rokkantsági ellátásom összegének számításakor A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyként kezel, tévesen alkalmazva az Alaprendeletet, annak az 56. cikkét, amely tévesen feljogosította az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjának alkalmazására.

Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésére hivatkozva megkülönböztetéssel szembesülök, oly módon, hogy egyik tagállam sem állapított meg számomra, olyan ellátást, amely figyelembe, számításba venné a referencia időszakban járulékok vonásával keletkezett jövedelmemet.

50. Az Alaprendelet 4., 5. cikkére hivatkozva a más tagállamokból származó munkavállalók és önálló vállalkozók ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint a fogadó állam saját állampolgárai. Az egyenlő bánásmódhoz való jog feltétel nélkül vonatkozik bármely olyan, más tagállamból származó munkavállalóra és önálló vállalkozóra, aki egy bizonyos ideje a fogadó államban él. Ezenkívül, ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállások vagy események bekövetkezésének vagy a szociális biztonsági ellátásban való részesülésnek tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be. Az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pont jogi szabályozása az Alaprendelet 5. cikkével ellentétes, mivel - Magyarország vonatkozásában, mint EGT állam – az Egyesült Királyságban fizetett társadalombiztosítási járulékot nem úgy tekinti, mintha az Magyarország területén következett volna be.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

51. Magyarország Alaptörvényének megsértett rendelkezései az alábbiak:

Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1) bekezdése:

„(1) * Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdése:

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény,

nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

52. Tisztelt Alkotmánybíróság a t. Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú döntésének [19] részében arra a következtetésre jutott, hogy az Mmtv. szerinti „A” típusú jogszabályi körbe tartozó rehabilitációs ellátás és rokkantsági ellátás összege nem függ az előzetes biztosítási idő mértékétől, véleménye szerint „ez csupán az ellátásokra való jogosultság megállapítása során figyelembe vett tényező. Ezért Magyarországon az EGT államban szerzett biztosítási idő számítására és a jogosultsághoz történő beszámításra csak annyiban van szükség, amennyiben a jogosultság megállapításához a magyar biztosítási idők nem elégségesek.”

Továbbá úgy látja, hogy az uniós rendeletek figyelembevételével az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is **csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett.**

53. **Határozott álláspontom, hogy a t. Kúria ítélete** – az uniós rendeletek alapján, az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett - **Alaptörvényellenes, hivatkozva az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésére** „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén **minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult**”.

Mint magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásom nem teljesült, a bíróság döntése szembe megy az Mmtv. 1.§ (1) bekezdésével, amely kimondja, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek) hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre **az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.**

54. A bíróság ítélete alapján Magyarországon a referencia időszakban nem rendelkeztem pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelemmel, ezért az ellátás megállapításánál az alapösszeget kellett figyelembe venni. Álláspontja szerint, az ítélet [2] részéből idézve: „A referenciaidőszakban a külföldről származó jövedelem nem képezheti a havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítás alapját, tekintettel arra, hogy a havi átlagjövedelem a referencia időszakban elért az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (továbbiakban: Art.) hatálya alá tartozó pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem. Az angliai munkaviszonyból származó jövedelem nem minősül ilyen figyelembe vehető jövedelemnek.”
- A Kúria ítélete, az ellátásom megállapításánál az Mmtv. szerinti havi átlagjövedelem - Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3.pontja szerinti - hiányát állapítja meg és az Mmtv. 12. § (1) bekezdése szerinti alapösszeget veszi figyelembe.

55. Az Mmtv. 12.§ (1) bekezdése Alaptörvény-ellenes, nem alkalmas az „A” jelű jogszabályok hatálya alá tartozó EGT tagállamból Magyarországra telepedett és a jogszabályai hatálya alá tartozó rokkantsági ellátás megállapítására. Az Mmtv. 12.§ (1) bekezdése a rokkantsági ellátás havi összegének szabályozásáról szól és a havi átlagjövedelem százalékához köti a rokkantsági ellátás havi összegét. Az átlagjövedelem a referencia időszakában keletkező pénzösszeg, de viszont az Unió tagországaiból származó jövedelmet figyelembe venni nem lehet, átlagjövedelem megállapítása csak akkor lehetséges, ha a referencia időszakában – ami egy év – legalább 180 naptári napi jövedelemmel Magyarországon rendelkezem, de ezáltal a referencia időszaki évben az Unió tagállamban ledolgozott napok elvesznek, azt senki figyelembe venni nem fogja, hiszen csak egy tagállam állapíthat meg rokkantsági ellátást, hivatkozva az Alaprendelet (4), (5) bekezdéseire. Az Alaprendelet (4) bekezdésében említett koordinációs rendszer kidolgozása, amely tiszteletben tartja a nemzeti szociális biztonsági jogszabályokat, **Magyarország vonatkozásában ezen koordinációs jogszabályok bevezetése álláspontom szerint nem történt meg.**

56. Alaprendelet (4), (5) bekezdései:

„(4) Fontos a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása és kizárólag egyetlen koordinációs rendszer kidolgozása.

(5) Egy ilyen koordináció keretében a Közösségen belül biztosítani kell a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.”

57. Amennyiben a Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja alapján a 180 naptári napi jövedelem a referencia időszakában nem Magyarországon teljesül, hanem egy EGT államban, de a rokkantsági ellátás megállapítása azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amely előírja a saját nemzeti jogszabályai alapján szerzett 180 napot, akkor **hátrányos megkülönböztetésben részesülök, mint jelen ügy esetében, ezáltal Alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés vonatkozásában.** A bíróság döntése eredményeképpen különbségtétellel szembesülök egy másik EGT tagállammal szemben, ahol „A” típusú jogszabályokat alkalmaznak, és a referencia időszakában figyelembe veszik egy másik Unió tagállamban keresett jövedelmet, mint ahogyan azt az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontja és az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései is rendelkeznek.

58. Az Mmtv 1.§ (2) bekezdés 4.b) pontja kimondja, hogy az **uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén az EGT-államban, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy esetén az egyezményben részes államban** - a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján - **fennálló keresőtevékenység is keresőtevékenységnek minősül.**

A bíróság ítélete Alaptörvényellenes a XIX. cikk (1) bekezdésére hivatkozva, törvényben meghatározott támogatásomat nem kaptam meg, az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 4.b) pontja, az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései és az Alaprendelet III Cím, 21. cikk (2), (3), (4) alapján jogosult lennék rá. A rokkantsági ellátást folyósító tagállam (Magyarország) nem veszi figyelembe a referencia időszakban keletkezett jövedelmemet, amely alapját képezné a havi átlagjövedelmem és ezáltal a rokkantsági ellátásom meghatározásának.

59. Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései:

„a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyet egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, **illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;**

b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, **mintha azok a saját területén következtek volna be.**”

Az Alaprendelet 5. cikk a) és b) bekezdései egyértelműen kimondják, hogy egy másik tagországban szerzett jövedelmet úgy kell tekinteni, mintha azt az adott országban szereztem volna.

60. Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdései

„(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzügyi ellátásokat az átlagjövedelem vagy az átlagos járulékalap alapján kell kiszámítani, az átlagos jövedelmet vagy átlagos járulékalapot kizárólag az említett jogszabályok szerint szerzett időszakban igazoltan kifizetett jövedelem vagy alkalmazott járulékalapok alapján határozza meg.

(3) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzügyi ellátásokat a szokásos jövedelem alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos jövedelmet, vagy adott esetben az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos jövedelem átlagát veszi figyelembe.

(4) A (2) és (3) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni azokra az esetekre, amikor az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok egy meghatározott referencia-időszakot állapítanak meg, amely a szóban forgó esetben részben vagy egészben megfelel az érintett személy által egy vagy több másik tagállam jogszabályai alapján szerzett időszakoknak.”

61. A referencia időszakban keletkezett jövedelemem után az Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3. pontja alkalmazásával a rokkantsági ellátásom összege alaptörvényellenesen nem tud megvalósulni, mivel a havi átlagjövedelem jogi szabályozása nem teszi lehetővé, hogy a referencia időszakban elért az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (Art.) hatálya alá tartozó pénzügyi egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem a havi átlagjövedelem számítás alapját képezhesse, ezáltal az **Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdéseiben foglalt referencia időszakban keletkezett egy vagy több másik tagállam jogszabályai alapján szerzett időszakban igazoltan kifizetett jövedelem vagy alkalmazott járulékalapok alapján vagy szokásos jövedelem átlaga alapján figyelembe vett rokkantsági ellátásom havi összegének számítása nem tud megvalósulni.**

Alaptörvényellenes a **XIX. cikk (1) bekezdése** vonatkozásában azon oknál fogva, hogy az Mmtv 12.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti és a kapcsolódó Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3. pontja tekintetében magyar állampolgárként a **törvényben biztosított ellátásomat nem kaptam meg.**

62. **Továbbá Alaptörvényellenes - Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésére hivatkozva**, miszerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek különbségtétel nélkül biztosítja - nem tudott megvalósulni, hivatkozók az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontjára, amelynek értelmében az **Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam állampolgárával azonos jogállást élvez.**
Az azonos jogállás nem tud megvalósulni, mivel az Mmtv 1.§ (2) bekezdés 3. pontja - a havi átlagjövedelem számítása – ezt nem teszi lehetővé, mivel a külföldről származó jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá tartozó pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelemnek.

63. Az Alaprendelet (14) bekezdése is azt a tényt támasztja alá, hogy az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével és a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni, tehát amennyiben az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja vonatkozásában a havi átlagjövedelem számításához szükséges, EGT tagállamból származó jövedelem nem tartozik az Art. hatálya alá, ez az Alaprendelet (14) bekezdésével ellentétes jogi szabályozást jelent, hiszen az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével az Egyesült Királyságban és Magyarországon a referencia időszakában keletkezett jövedelemet az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3. pontja figyelembe és számításba kellene hogy vegye.

64. Alaprendelet (13), (14) bekezdései:

„(13) A koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogait és előnyeiket, valamint ezek várományát.

(14) E célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.”

65. Az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 2. pontjára hivatkozva EGT-állam: az **Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam**, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez;

Elidegeníthetetlen és sérthetetlen jogom, hogy megtartsam a munkámmal megszerzett társadalombiztosítással járó és a törvényekben biztosított jogaimat.

66. Az Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdései és a Alaprendelet 1. cikk t) bekezdésében a „biztosítási idő” jelentésében írtak is azt a tényt bizonyítják, hogy két „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállamban a referencia időszakában a

járulékfizetési időszakokat nem lehet elkülöníteni egymástól oly módon, hogy az időszak(ka)t figyelembe veszem, de a vele együtt keletkező járulékfizetést és jövedelmet nem.

67. Az Alaprendelet 1. Cím, 1. cikk t) bekezdése is a biztosítási idő fogalmának meghatározásakor járulékfizetési időszakról szól, amelyet biztosítási időként határoznak meg az alábbiak szerint.

Alaprendelet 1. Cím, 1. cikk t) bekezdése:

„t) „biztosítási idő”: az a járulékfizetési időszak, szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek;”

68. A Kúria az ítéletének [2] részében - Alaptörvényellenesen Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdésére hivatkozva – megkülönböztet más uniós „A típusú jogszabályok” hatálya alá tartozó tagállammal szemben. Magyarországon a rokkantsági ellátás folyósításakor a referencia időszak tekintetében elkülöníti a ledolgozott napok számát és a vele együtt keletkezett társadalombiztosítási járulékot oly módon, hogy az ellátás megállapításakor a napok számát figyelembe veszi, de a ledolgozott napokkal járó jövedelmet nem. Uniós rendeletben rögzített alapelv, hogy egyidőben mindenki csak egy tagállamban lehet biztosított.
69. Az Alaprendelet (13), (14) bekezdéseire hivatkozva a koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogaikat és előnyeiket, valamint ezek várományát, továbbá az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével és a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell biztosítani.
70. Budapest Főváros Kormányhivatala a rokkantsági ellátásom számításakor az Egyesült Királyságban és Magyarországon a biztosításban töltött napjaimat figyelembe vette, de a külföldön ledolgozott napjaimmal keletkezett jövedelmemet már nem. Ezáltal alkotmányellenes Magyarország Alaptörvénye XV. cikk 2) bekezdésére hivatkozva, megkülönböztetetté válok azon csoporttal szemben, akinek legalább egy tagállam („A” típusú jogszabályokat alkalmazó uniós tagállam) figyelembe veszi az ellátás megállapításakor a referencia időszakában keletkezett jövedelmét. A bíróság Magyarországon a referencia időszak napjait és az előtte keletkező biztosításban töltött időket számolja, de az „A” jelű uniós tagállamban keletkezett jövedelmet nem - még a referencia időszakában sem - veszi figyelembe.
71. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítéletének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg!

72. Az Alaprendelet 44. cikk (1) bekezdése vonatkozásában Magyarország és az Egyesült Királyság is a rokkantsági ellátások tekintetében az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozik, az „A típusú jogszabályok” azok a jogszabályok, amelyek értelmében a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, és amelyet az illetékes tagállam a VI. mellékletben kifejezetten megjelöl, míg a „B típusú jogszabályok” az összes többi jogszabály.

Az Európai Bizottság – Foglalkoztatási, Szociális és Esélyegyenlőségi Főigazgatóság - 2010. januárjában az „*Uniós rendelkezések a szociális biztonságról, az Európai Unión belüli szabad mozgáshoz kapcsolódó jogokról*” útmutatót adott ki, amelyet a 14. mellékletként az alkotmányjogi panaszomhoz tartozóan megküldtem, illetve elérhető a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén is - <http://neak.gov.hu/data/cms983512/B.2.4.1.pdf> amelyben kifejti, hogy a rokkantsági ellátás összege nem függ a biztosítási időszakok hosszától, az alábbiakban írtak szerint:

73. Az 5.5 Rokkantság fejezetéből idézve:

„Más államokban az Ön rokkantsági nyugdíjának összege nem függ a biztosítási időszakok hosszától. Ez azt jelenti, hogy Ön ugyanannyi nyugdíjra jogosult, függetlenül attól, hogy rokkantságát megelőzően öt, tíz vagy húsz év biztosítási időszakot töltött be.

Ezekben a rendszerekben ugyanakkor a nyugdíjra való jogosultság feltétele, hogy a rokkantság pillanatában az érintett személy ténylegesen biztosítva legyen. Ha Ön nem sokkal rokkantsága előtt szüntette meg munkaviszonyát, egyáltalán nem jogosult rokkantsági nyugdíjra!”

C. Biztosítási időszakaikat több tagállamban szerző személyek fejezetéből idézve:

***Ön kizárólag olyan tagállamokban volt biztosított, ahol a nyugdíj összege nem függ a biztosítási időszakok hosszától: Ebben az esetben az az állam folyósítja a nyugdíjat, ahol a rokkantság megjelenésének pillanatában biztosítással rendelkezett. Jogosultsága mindenképpen a nyugdíj teljes összegére szól, még ha az érintett államban betöltött biztosítási időszak igen rövid volt is (például egy év).** Ilyenkor Ön a többi államban, ahol biztosított volt, nem jogosult nyugdíjellátásra.*

A gyakorlatban mindez azt jelenti, hogy az Önnek járó összeg meg fog felelni annak az összegnek, amelyet az az állam fizet, ahol Ön a rokkantság megjelenésének pillanatában biztosítással rendelkezik, még akkor is, ha ez az összeg kevesebb annál, mint amennyit annak az államnak a jogszabályai szerint fizettek volna, ahol Ön korábban biztosított volt.

Ez az úgynevezett kockázatalapú rendszerek alapelvét tükrözi, amelyekben a nyugdíj összege nem függ a biztosítási időszakok hosszától, és ahol a rokkantság pillanatában ténylegesen biztosítással kell rendelkeznie.

74. Álláspontom szerint a magyar törvényhozás nem alkotott jogszabályt két „A” típusú jogszabályokat alkalmazó uniós tagállam vonatkozásában a Magyarországra telepedett

személyek rokkantsági ellátásának megállapítására, **amelynek összege a rokkantsági ellátás** - Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén elérhető útmutató alapján - **teljes összegére szólna.**

A biztosítási időktől függetlenül a jogosult meg kellene kapja a rokkantsági ellátása teljes összegét, például az Mmtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alapösszeg 150 százalékát.

Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén elérhető - *Uniós rendelkezések a szociális biztonságról* – című útmutató, amely alapján az **Mmtv. 2. § (1) bekezdésével teljesen ellentmond** a Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítéletének [19] részével, amely az Mmtv. 2. § (1) bekezdését alkalmazta a rokkantsági ellátásom megállapításakor.

Mmtv. 2. § (1) bekezdése:

2. § (1) * *Megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosult az a kérelem benyújtásakor 15. életévét betöltött személy, akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű (a továbbiakban: megváltozott munkaképességű személy), és aki **

a) * *a kérelem benyújtását megelőző*

aa) *5 éven belül legalább 1095 napon át, **

ab) *10 éven belül legalább 2555 napon át vagy **

ac) *15 éven belül legalább 3650 napon át **

biztosított volt;

b) keresőtevékenységet nem végez és

c) rendszeres pénzellátásban nem részesül.

75. Ellentmondás tapasztalható a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő linkjén elérhető - *Uniós rendelkezések a szociális biztonságról* - című útmutatóban a fentiekben idézett részek tekintetében és a rokkantsági ellátásom megállapításakor alkalmazott az Mmtv. 2. § (1) bekezdése között.

Az eddigiekben írtak alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy miért kéri le az „A” jelű jogszabályok hatálya alá tartozó uniós tagállamtól a referencia időszakán kívülre eső biztosításban töltött időket, ha az - *Uniós rendelkezések a szociális biztonságról* - című útmutatóban írtak alapján a rokkantsági ellátás igénylője ugyanannyi nyugdíjra jogosult, **függetlenül attól, hogy rokkantságát megelőzően öt, tíz vagy húsz év biztosítási időszakot töltött be?**

76. **Álláspontom szerint az az oka, hogy az Alaprendelet (4) bekezdésében említett koordinációs rendszer kidolgozása, amely tiszteletben tartja a nemzeti szociális biztonsági jogszabályokat, Magyarország vonatkozásában - ezen koordinációs jogszabályok bevezetése - nem történt meg.**

Megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panasz által felvetett jogkérdés az állampolgárok nagyobb csoportját érinti, vagy a jövőben érinteni fogja, mivel a munkaképtelen vagy megváltozott munkaképességű személyek Magyarországra történő visszatérése nagy számban várható, így a sérelmezett felülvizsgálati bíróság

ítélete országos szinten, visszatérően jelentkező jogsérelmet eredményezhet a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor.

77. Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés f) pontja értelmében az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontjára hivatkozva, hogy két „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó uniós tagország vonatkozásában az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK és az Európai Parlament és Tanács 987/2009/EK rendeletét vizsgálja meg a 2011. CXCI törvény (Mmtv.) 12.§ (1) bekezdése és a kapcsolódó 2011. CXCI törvény (Mmtv.) 1.§ (2) bekezdés 3. pontja tekintetében a - rokkantsági ellátás megállapításának - nemzetközi szerződésbe ütközését.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

78. Nyilatkozom, hogy a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

79. Nyilatkozom, hogy jogi képviselő nélkül, saját nevemben járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

80. A nyilatkozat a személyes adataim nyilvánosságra hozhatóságáról 2021.06.02.napján az alkotmányjogi panaszommal együtt benyújtásra kerültek a Budapest Környéki Törvényszékre a K.701.041/2020 számon folyamatban volt perben. A nevem nyilvánosságra kerüléséhez hozzájárultam és a továbbiakban is hozzájárulok.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

81. Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata az alkotmányjogi panaszom melléleteként 2021.06.02.napján benyújtásra kerültek a Budapest Környéki Törvényszékre a K.701.041/2020 számon folyamatban volt perben.

82. A fentiekre tekintettel kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen alkotmányjogi panaszomat befogadni, a Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítéletének alkotmány-ellenességét megállapítani, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően megsemmisíteni.szíveskedjen!

Tisztelettel:

indítványozó
Tordai Szilárd László